

Sygn. akt IV U 674/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 maja 2018r. w S.

odwołania S. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 7 czerwca 2017 r. Nr (...) oraz od decyzji z dnia 11 września 2017r. Nr (...)

w sprawie S. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość należności z tytułu zaległych składek

I. zmienia zaskarżone decyzje i ustala, że S. L. nie jest zobowiązany do zapłaty składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zwrotne oraz odsetek za zwłokę za okres od marca 2016r. do maja 2017r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na rzecz S. L. kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 674/17 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 7 czerwca 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., działając na podstawie art.83 ust.1 oraz art.32 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że S. L. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za okres od marca 2016r. do marca 2017r., które wraz z odsetkami z zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynoszą 5 748,96 złotych. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że S. L. jako płatnik składek był zobowiązany w myśl art.46 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Uregulowanie to z mocy art.32 powyższej ustawy stosuje się odpowiednio do składek na ubezpieczenie zdrowotne. Z uwagi na to, że S. L. nie dopełnił obowiązku określonego w art.46 ust.1 ustawy, organ rentowy działając na podstawie art.83 ust.1 ustawy z urzędu określił jego zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne (decyzja z 7 czerwca 2017r. - w aktach organu rentowego).

W dniu 11 września 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wydał kolejną decyzję, w której na podstawie art.83 ust.1 oraz art.32 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że S. L. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za okres od kwietnia 2017r. do maja 2017r., które wynosi 815,88 złotych (decyzja z 11 września 2017r. - w aktach organu rentowego).

Odwołania od obu w/w decyzji wniósł S. L. wnosząc o ich zmianę i stwierdzenie, że nie jest dłużnikiem organu rentowego z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne. W uzasadnieniu stanowiska odwołujący się wskazał, że faktycznie nigdy nie rozpoczął prowadzenia działalności gospodarczej i nie uzyskał z tego tytułu żadnych dochodów. Jego zamiarem było prowadzenie takiej działalności, dlatego ją zarejestrował, ale nie uzyskał dofinansowania na jej rozpoczęcie i wyjechał do pracy za granicę (odwołanie od decyzji z 7 czerwca 2017r. k.2-5 akt sprawy oraz odwołanie od decyzji z 11 września 2017r. k.61-62 akt sprawy).

Odwołanie od pierwszej decyzji - z 7 czerwca 2017r. została zarejestrowana pod sygnaturą akt IV U 674/17, a odwołanie od decyzji z 11 września 2017r. zostało zarejestrowane pod sygnaturą akt IV U 86/18. Postanowieniem z 10 kwietnia 2018r. Sąd na podstawie art.219 kpc połączył sprawy z obu odwołań celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygnaturą akt IV U 674/17 (postanowienie z 10 kwietnia 2018r. k.86 akt sprawy).

Organ rentowy wniósł o oddalenie obu odwołań wskazując, że płatnik składek nie udowodnił, iż działalność gospodarcza nie była prowadzona, szczególnie że starał się on o dofinansowanie takiej działalności (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.8-9 i 65-66 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

S. L. dokonał zgłoszenia pozarolniczej działalności gospodarczej pod nazwą (...) z siedzibą w O., gmina W., powiat (...). Jako datę rozpoczęcia działalności wskazał 25 marca 2016r. (wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – w aktach organu rentowego). Działalność została wyrejestrowana z dniem 9 maja 2017r., z datą zaprzestania jej prowadzenia w dniu 8 maja 2017r.

Przedmiotem działalności gospodarczej S. L. miało być osobiste świadczenie usług spawalniczych. Siedzibę działalności gospodarczej miała stanowić nieruchomość babki S. L. położona w O.. W chwili rejestrowania przedmiotowej działalności odwołujący się nie posiadał ukończonego kursu spawalniczego. Posiadał jedną spawarkę i pomieszczenie (w ramach powyższej) nieruchomości, w którym zamierzał urządzić warsztat. W celu rozwinięcia działalności gospodarczej S. L., już po zarejestrowaniu działalności, ubiegał się w urzędzie pracy o jej dofinansowanie. Środki z dofinansowania zamierzał przeznaczyć na zakup niezbędnych narzędzi oraz urządzenie warsztatu – zakup stołu, szlifierki i innych potrzebnych narzędzi. Odwołujący się nie uzyskał wnioskowanego dofinansowania. Wobec braku środków na rozwój działalności odwołujący się faktycznie odstąpił od zamiaru prowadzenia działalności gospodarczej. Nie urządził warsztatu, nie ukończył kursu spawania, nigdzie nie ogłaszał i nie reklamował działalności gospodarczej, a wreszcie nigdy nie wyświadczył żadnej usługi w ramach zarejestrowanej działalności gospodarczej i nie uzyskał z tego tytułu żadnego dochodu. Około 2 miesiące po zarejestrowaniu działalności gospodarczej odwołujący się wyjechał do Norwegii, gdzie zamieszkuje jego brat i podjął tam pracę polegającą na przewożeniu pasażerów na lotnisko. Pracę tę wykonywał z przerwami w 2016r. i w 2017r. (zeznania świadków: A. F. i W. L. k.53-53v oraz zeznania odwołującego się k.52v-53 akt sprawy, korespondencja firmy (...) z siedzibą w N. z grudnia 2016r. i stycznia 2017r. dotycząca zatrudnienia S. L. w firmie przewozowej k.92-97 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie S. L. podlegało uwzględnieniu.

Jak wynika z zaskarżonych decyzji, organ rentowy stwierdził w nich, że S. L. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne za okres prowadzenia działalności od marca 2016r. do maja 2017r.

Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że decyzje organu rentowego podlegają zmianie. Organ rentowy wydając przedmiotowe decyzje kierował się faktem zarejestrowania przez S. L. działalności gospodarczej oraz regulacjami art.6 ust.1 pkt 5, art.12 ust.1 oraz art.13 pkt 4 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.121 ze zm.), zgodnie z którymi obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej prowadzą pozarolniczą działalność, przy czym obowiązek ten trwa od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności. Pochodną obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego jest obowiązek opłacania składek na te ubezpieczenia – art.46 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Ustalenia Sądu pokazują jednak, że S. L. mimo zarejestrowania działalności gospodarczej, faktycznie działalności tej nigdy nie prowadził. Z wiarygodnych w ocenie Sądu zeznań ubezpieczonego oraz powołanych przez niego świadków wynika, że w chwili zarejestrowania działalności, S. L. nie miał przygotowanego warsztatu spawalniczego i narzędzi potrzebnych do świadczenia usług spawalniczych, a także nie posiadał ukończonego kursu spawania. Z zeznań odwołującego się i świadków wynika, że odwołujący się liczył na uzyskanie dofinansowania na rozwój działalności i z tych środków zamierzał nabyć potrzebne narzędzia do prowadzenia działalności. O dofinansowanie to wystąpił przy tym po zarejestrowaniu działalności, co skutkowało tym, że formalnie rozpoczął prowadzenie działalności, a faktycznie nigdy nie przystąpił do jej prowadzenia. Nie mając potrzebnych narzędzi i środków, a także zawodowych umiejętności spawania (poza - jak zeznał świadek W. L. - amatorskimi próbami w garażu pod okiem ojca – zeznania k.53v akt sprawy) nigdy nie wyświadczył żadnej usługi spawalniczej i co za tym idzie nie uzyskał żadnych dochodów z działalności, a niedługo po zarejestrowaniu działalności zaczął wyjeżdżać do Norwegii, gdzie podejmował dorywcze zatrudnienie. Okoliczności te znajdują potwierdzenie w zaświadczeniu Naczelnika Urzędu Skarbowego w S. z 27 czerwca 2017r., z którego wynika, że w zeznaniu podatkowym za 2016r. S. L. wykazał zerowy dochód z działalności gospodarczej (zaświadczenie k.6 akt sprawy), a także z informacji tegoż Naczelnika z 16 stycznia 2018r., iż S. L. w okresie od 25 marca 2016r. do 8 maja 2017r. nie zgłaszał rejestracji w zakresie podatku od towarów i usług (...) (informacja z 16 stycznia 2018r. k.26 akt sprawy).

Należy wskazać, że zarejestrowanie w ewidencji działalności gospodarczej ma charakter deklaratoryjny i stwarza domniemanie, że działalność gospodarcza jest prowadzona. Domniemanie to jest jednak wzruszalne. Ustalenia Sądu pokazują, że w niniejszej sprawie mimo zarejestrowania działalności gospodarczej przez S. L., działalność ta nie była przez niego faktycznie prowadzona, a nawet nie doszło do zorganizowania warsztatu i narzędzi koniecznych do prowadzenia takiej działalności. W tych okolicznościach ,tj. wobec nieprowadzenia działalności pozarolniczej, nie powstał po stronie S. L. tytuł podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu. Niepodleganie ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu skutkuje zaś tym, że S. L. nie jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na takie ubezpieczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie art.477¹⁴§2 kpc Sąd zmienił zaskarżone decyzje i orzekł jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z wynikiem sprawy – na podstawie art.98§1 i 3 kpc w z §2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz.1800 ze zm.).